

zijn lasterlijk, konend en beleedigend; dat de geint, door dit een en ander, een groote schade en nadeel in eer en goeden naam zou hebben geleden; tot welker vergoeding de app. Noman, als uitgever, directeur en drukker van de *Indier*, regtens zoude zijn gehouden, — evengenoomden app. Noman voor de Arrond-Regtbank te Tiel heeft opgeroepen ten einde te hooren verklaren, dat het stuk, voorkomende in het dagblad de *Indier* van den 10 Jan. 1855, onder het opschrift de *censuur in Suriname*, in zijn geheel en de boven geslaal-aangeduide uitdrukkingen in het bijzonder, zijn lasterlijk, konend en beleedigend ten opzichte van den geint, S. van Praag; voorts zich te hooren veroordeelen om aan den geint, tot vergoeding der schade en ter betering van het nadeel, in eer en goeden naam daardoor geleden, uit te keeren eene som van f. 15,000 of zoveel minder als de regter zal bevinden te behooren, te verhalen zelfs bij lijfswaang, en in de kosten, alles met magtiging op den geint, om het te wijzen vonnis, ten koste van den app. Noman, in het openbaar te doen aanplakken bij exemplaren te Zalt-Bommel, Tiel en Paramaribo;

dat de app. Noman op die dagvaarding verlot heeft verzocht om den app. en geint, J. H. G. Muller in vrijwaring op te roepen, zijnde dit verlot bij vonnis van de Arrond-Regtbank te Tiel van den 4 Jan. 1856 verleend;

dat, bij vonnis derzelfde Regtbank van den 14 Nov. 1856, de app. en geint, Muller gehouden is verklaard den app. Noman te vrijwaren voor alle de gevolgen van den door den geint, van Praag, bij dagvaarding van den 18u. Sept. 1855, tegen hem app. Noman ingestelden eisch, en dien ten gevolge tot betaling en voldoening van alles, waartoe de app. Noman ten behoeve van den geint, van Praag zou kunnen worden veroordeeld, met reserve van de kosten over de vrijwaring tot de beslissing der zaak ten principale;

dat de app. Noman de door den geint, ingestelde vordering hoofdzakelijk heeft bestreden op de navolgende gronden:

dat niet hij, maar de app. en geint, Muller de schrijver is van het artikel in kwestie; dat hij Noman hetzelfde niet in de *Indier* heeft geplaatst noch doen plaatsen, maar dat het zelf buiten zijn weten in de courant zoude zijn opgenomen; dat geene bedoeling om te beleedigen aanwezig zoude zijn geweest; dat het artikel noch konend, noch lasterend of beleedigend zoude zijn; dat van geene toegebrachte schade zoude blijken, immers niet van het juiste bedrag van het gevorderde; hebbende de app. Noman op dien grond geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid of ontzegging van den eisch; en subsidiair dat de vereffening der schade zal worden bevolen overeenkomstig het laatste gedeelte van artt. 612 en volg. B. R.; wijders, dat de gereserveerde kosten, op de procedure in vrijwaring gevallen, zullen worden gebracht ten laste van den geint, van Praag of den app. en geint, Muller; dat de app. en geint, Muller mede heeft geconcludeerd tot ontzegging van de door den geint, ingestelde vordering, op grond, dat niet blijkt van het oogmerk om te beleedigen; dat, zoo de geint, in het in de *Indier* geplaatste stuk is genoemd en eenige min beleefde en voor hem min aangename termen zijde gebezigd, hij zulks geheel aan zich zelf heeft te wijten, door in een artikel, geplaatst in 't *Surinaamsch Weekblad* van den 19 Nov. 1854, waaruit het bewuste stuk in de *Indier* is ontsproten, daartoe het voorbeeld te geven op eene wijze, welke buiten eenigen twijfel veel scherper was dan de in het stuk in de *Indier* gebezigde toon;

dat de Arrond-Regtbank te Tiel, bij vonnis van den 22 Mei 1857, heeft geoordeeld, dat het meergemelde artikel in de *Indier* voor den geint, niet alleen is konend, maar zelfs laster bevat; dat genoegzaam blijkt van opzet om te beleedigen; dat de app. Noman werkelijk voor het geïncrimineerde stuk is aansprakelijk en de vordering tot vergoeding van schade is gegrond; zijnde bij het zoo even vermeld vonnis het stuk voorkomende in het dagblad de *Indier* van den 10 Jan. 1855, verklaard te zijn konend en lasterlijk voor den geint, met veroordeeling van den app. Noman om aan den geint, van Praag, tot vergoeding der schade en tot betering van het nadeel, in eer en goeden naam daardoor geleden, te betalen eene som van f. 100 en in alle de kosten van het regtsgeding, met magtiging op den geint, om het vonnis ten laste van den app. Noman in het openbaar bij een exemplaar te doen aanplakken te Zalt-Bommel en te Paramaribo, onverminderd het verhaal van den app. Noman ter zake van een en ander tegen den app. en geint, Muller, welke laatste bij hetzelfde vonnis is veroordeeld in de gereserveerde kosten, op de procedure in vrijwaring gevallen;

dat de app. Noman, bij acte van den 30 Julij 1857, en de app. en geint, Muller bij acte van den 4 en 5 Sept. 1857, van dit

vonnis in hooger beroep zijn gekomen;

dat de app. Noman in hooger beroep heeft beweerd, dat hij niet is de schrijver van het geïncrimineerde stuk; dat hij als zoodanig heeft aangewezen den app. en geint, Muller, die niet alleen bij een in kracht van gewijsde overgegaan vonnis tot vrijwaring is veroordeeld, maar zich zelf bovendien in het geding heeft gevoegd; dat hij app. Noman daardoor van alle aansprakelijkheid als auteur van het artikel zoude zijn ontheven; dat hij app. Noman bovendien geenerlei kennis heeft gehad van bedoeld artikel, vóór het in druk was verscheenen, en hetzelfde buiten zijn weten in de *Indier* zoude zijn geplaatst; dat er geen oogmerk, om te beleedigen zoude aanwezig zijn; dat het bedoelde artikel noch konend, noch beleedigend, niet lasterlijk zoude zijn, dat geen bewijs van toegebrachte schade zoude zijn geleverd; dat ten overste de aanplakking te Paramaribo, als buiten de grenzen van het Rijk gelegen, zoude zijn gelast, zijnde op die gronden door den app. Noman geconcludeerd tot vernietiging van het vonnis der Arrond-Regtbank te Tiel van den 22 Mei 1857, tot niet-ontvankelijk verklaring of ontzegging van de door den geint, ingestelde vordering; voorts subsidiair, om tot het bewijs te worden toegelaten, dat hij app. Noman, hierp onbekend is geweest met de waerheit van het aangevalen artikel, en dit zonder zijn toedoen is geschied;

dat door den app. en geint, Muller mede is geconcludeerd tot vernietiging van het in deze gewezen vonnis, en ontzegging of niet-ontvankelijk verklaring van de door den geint, ingestelde vordering, hoofdzakelijk op grond, dat door den eersten regter niet genoegzaam zoude zijn gelet op het verband, bestaande tusschen zekere verhandeling van den heer van Schaick, een artikel van geint, voorkomende in het *Surinaamsche Weekblad*, en het aangeklaagde artikel; dat hier niet zoude blijken van het oogmerk om te beleedigen; en dat de aangehaalde zinneden ook niet zouden zijn beleedigend, konend of lasterlijk;

dat de geint, heeft geconcludeerd tot bevestiging van het aangevalen vonnis;

O., dat, vermits in deze door den geint, tegen den app. Noman eene burgerlijke regtsvordering, ter zake van last, hoorn en beleediging is ingesteld tot vergoeding der schade en tot betring van het nadeel, in eer en goeden naam geleden, de onderwerpelijke zaak naar de regelen van het burgerlijk regt moet worden beoordeeld;

dat alzoo de navolgende vragen zijn te beantwoorden:

1. Is het geïncrimineerde stuk werkelijk lasterlijk, konend en beleedigend voor den geint?

2. Blijkt in deze van het oogmerk om te beleedigen?

3. Is de app. Noman voor het geïncrimineerde stuk aansprakelijk?

O., ten aanzien der eerste vraag, dat de geheele toon en strekking van het in de *Indier* van den 10 Jan. 1855 geplaatste stuk als lasterlijk, konend en beleedigend voor den geint, moet worden aangemerkt; dat, ofschoon ook de app. en geint, Muller mogt beweren, zonder evenwel hiervoor eenig bewijs bij te brengen, dat er in de zinneden „zekere Samuel van Praag, opgekocht door drie zijne geloofsgenooten” enz. eene drukfout zoude zijn ingeslopen, die, worden moeten worden opgevat, zoo als die werkelijk geschreven staan, en als zoodanig en in verband met de opvolgende woorden „om een glimp van regtvaardigheid en godsalienstzin aan zijn geschrijf te geven, koos hij liastiglijk eerst quasi de partij,” enz. werkelijk konend en beleediging voor den geint, bevatten, zoo als bepaaldelijk ook de woorden „waarin een sujet als Samuel van Praag heeft durven wagen een dienaar van het Evangelie, en in hem de geheele Hervormde Christelijke gemeente, aan wier hoofd hij geplaatst is, op de schandelijkste wijze te beleedigen” zijn konend en lasterlijk;

O., ten aanzien van de tweede vraag, dat in geene deele, noodzakelijke verdediging, regtmattige aanklagte, pligten van ambt, bediening of eenige wettige betrekking, of ook andere regtmattige of geoorloofde inzichten, tot daaangeduide hoorn, beleediging en laster hebben aanleiding gegeven, maar dat uit de woorden zelve van het geïncrimineerde stuk, en uit het naamloos openbaar maken van hetzelfde, voldoende blijkt van het oogmerk om te beleedigen; dat, indien men al de misbruiken, waartoe de censuur in Suriname zou leiden, heeft willen openbaar maken, het hiertoe geenszins noodig was, veelmin geoorloofd, tegen een bepaald genoemd persoon houdende en beleedigende uitdrukkingen opeeu te stapelen; blijkende ijszonderheid nog van het oogmerk om te beleedigen uit de woorden: „hoe smadelijk de beleediging van Samuel van Praag voor Do. van Schaick ook zij,” gevolgd door de woorden: „in Suriname is de beleediger vrij van alle actie”;

O., dat, indien ook al de geint, van Praag zich in scherpe bewoordingen in het *Surinaamsch Weekblad* van den 19 Nov. 1854 ten aan-

zien van den predikant van Schaick (†) heeft uitgedrukt, ook hierdoor geenszins het bewijs voor het oogmerk om te beleedigen ten aanzien van den app. Noman en den app. en geint, Muller wordt ontzenuwd;

O., ten aanzien van de derde vraag, dat de app. heeft erkend, dat hij is uitgever, drukker en directeur van het dagblad, waarin het meergemelde stuk is geplaatst; dat de app. Noman zelf heeft overgelegd een door den app. en geint, Muller, onder dagteekening van den 4 Dec. 1854, gesclureven brief, ten geleide, onder anderen, van het geïncrimineerde stuk: „Ik heb de eer Uw Edelste inliggende twee stukken ter plaatsing in een der eerste nummers van den *Indier* aan te bieden, met verzoek, ingeval er overhoopt eenige zwarigheid daartegen mogt bestaan, aladun het concept te bittieren,” en dat onder het stuk zelf in het dagblad van Woensdag, den 10 Jan. 1855, deze woorden voorkomen: „Wij plaatsen gaarne dit ingezonden stuk” enz.; geteekend de redactie; dat de laster, hoorn en beleediging in geene deele is toegebracht door het schrijven, maar wel door het drukken en in Nederland verspreiden van het geïncrimineerde stuk, welke daad door den eersten app. is begaan, en waarvoor hij zeer zeker, wat de burgerlijke regtsvordering betreft, ten aanzien van den beleedigde van Praag is aansprakelijk, zonder dat hij van die burgerlijke aansprakelijkheid wordt ontheven door het noemen of bekend worden van den schrijver, of dat ook de door hem app. gestelde daadzaak hierop van eenigen invloed kan zijn;

O., dat, volgens de beginselen van het Nederlandsche regt, kenbaar uit art. 40 B. R. en art. 1408 B. W., de betring van aangezaand beleediging, hoorn en laster zich oplost, onder anderen, in eene geldelijke schadevergoeding, en dat het aan den regter wordt overgelaten, om de hoegrootheid daarvan, naar gelang van het meer of min grove van den laster, den hoorn of de beleediging, benevens op de hoedanigheid, den stand en de fortunen der wederzijdsche partijen en de omstandigheden te bepalen; en dat alzoo geenszins gronden zijn om in een de hoegrootheid van de schade nader bij staat te regelen, zoo als ook de bij het vonnis a quo toegelegde schadepeunung niet als overdreven kan worden aangemerkt;

O., ten aanzien van de bij het vonnis a quo gelaste aanplakking te Paramaribo, dat, ofschoon ook voor de West-Indische bezittingen het regeringsreglement nog niet is vastgesteld en alzoo, ten aanzien van die bezittingen, nog geene uitdrukkelijke bepaling geldend is; als voer Ned-Indië, in art. 104 van de wet van den 2 Sept. 1854 (*Stbl. n. 129*) is opgenomen, dat, niettemin, volgens art. 430 B. R., de vonnissen, in de Nederlanden gegeven, ten uitvoer kunnen gelegd worden in het geheele Rijk; blijkende uit de bepalingen van art. 1 en 57 van de Grondwet, dat de overzetsche bezittingen, bepaaldelijk ook de West-Indische koloniën, mede zijn begrepen onder het Koninkrijk der Nederlanden; zoodat door den regter a quo de aanplakking mede te Paramaribo heeft kunnen worden gelast;

O., wat meer bijzonder aangaat het hooger beroep van den app. Muller, dat hij bereids bij vonnis van de Arrond. Regtbank te Tiel van den 16 Nov. 1856 gehouden is verklaard den app. Noman te vrijwaren voor alle de gevolgen van den door den geint, van Praag, bij dagvaarding van den 18 Sept. 1855, tegen den app. Noman ingestelden eisch, en dien ten gevolge tot betaling en voldoening van alles waartoe de app. Noman ten behoeve van den geint, van Praag zou kunnen worden veroordeeld; dat de app. en geint, Muller tegen dit vonnis niet alleen niet is gekomen in hooger beroep, maar dat hetzelfde in kracht van gewijsde is gegaan, en mitsdien geen onderwerp van kennisneming van het Hof kan uitmaken;

O., wat betreft de tegen den app. en geint, bij het aangevalen vonnis uitgesproken veroordeeling, in de gereserveerde kosten over de vrijwaring, dat dit een noodzakelijk gevolg is van de uitspraak des regters over de zaak ten principale, en dat mitadien de app. en geint, Muller hierdoor niet is bestraft;

Gezien art. 56 B. R.;

Doet te uiet het appel;

(†) Het verdient opmerking dat bij de ne-gende overweging van het vonnis waarvan appel, door de Arrondissements Regtbank te Tiel, teregt en juist is aangevoerd: „dat Do. van Schrick niet gemeld stuk in het tijdschrift West-Indië, waartegen de Eischer is opgekomen, niet heeft geschreven in zijne betrekking van Predikant van de Hervormde Gemeente te Paramaribo, doch als letterkundige, als wetenschappelijk be-oefenaar van de geschiedenis der Kolonie Suri-name,” gelijk de eischer dan ook dat stuk als zoodanig heeft beoordeeld.

Voorbijgaande de door den app. Noman gestelde daadzaak, als niet ter zake dienende of afdoende.

Bevestig het vonnis, door de Arrond-Regtbank te Tiel op den 22 Mei 1857 tusschen partijen gewezen, met veroordeeling van de appellanten in de kosten, in hooger beroep gevallen, nader bij staat te vervatten ingevolge de wet.

(Gepleit voor den appellant van Haren Noman Mr. J. H. G. Boissevain, voor den appellant Muller Mr. J. M. de Kumpenaar, en voor den geïntimeerde van Praag Mr. G. Everts P.Pz.)

INGEZONDEN.

Humoristische Snijperljes.

(Uit de Portefeuille van denouden Heer, FURK.)

Door W. K. M. WINKEL.

Correspondentie.

Omtrent het ingezonden stuk, geteekend STILKE, wenschte wij nog wel eenige meer bijzondere ophelderingen, vóór dat wij tot de plaatsing overgaan. De inzender, ons door de aanhaling van lang voorledene gebeurtenissen bekend, kan bij persoonlijke mededeeling van de striktste geheimhouding verzekerd zijn.

XLII.

Iets over Loomen.

Met innig genoegen zien wij, dat de plaatselijke politie om de versmaaijng van de Stad Paramaribo denkt. Al meer en meer zien wij onze schoone breede straten met rijen boomen beplant, die onze geest in verbelding voorwaarts voert, en ons met onze kinderen en kinds kinderen onder het loommer van een prachtig aangelegden tuin van onderscheidene boomsoorten, in stille vrede en genot zien rondwandelen.

Nu onlangs kwamen er in de aanplantingen ook *Péyrekoe* boomen voor, (*Xylopia Salicifolia* n. k. k.) wier prachtig fijn en schoon kleurig loof, bij het nut dat zij door het zuiveren van den dampkring geven, een waar sieraad der straten zullen uitmaken. Mijn oude kennis ZAKSCHUIM zegt: „Het is beter een half ei, als een lege dop,” want, nu de vroegere *Oranje-boomen*, die ook zoo mooi stonden, en zoo veel nut hadden, langzaam aan verdwenen en niet meer schijnen herplant te kunnen worden, ten spijt der zoo vele schoone vrouwen en meisjes die met de jeugdige takjes pogingen aanwenden om hare tanden boven de volmaaktheid te brengen, is het maar beter *Péyrekoe* boomen te hebben in plaats van niets en mogelijk denkt men dan ook eens aan de *Steenbakkersgracht* en andere plaatsen, waar van tijd tot tijd zich een oude eerwaardige *Tamarindeboom* ter ruste legt, en eene bejammerende gaping in de rij der oude stammen laat, welke niet weder wordt aangevuld.

Ofschoon mijn vriend ZAKSCHUIM een goede kerel is, zoo is hij nooit geheel te vreden met al het goede wat in den laatste tijd gedaan is, en dikwijls heb ik de kracht van mijne verbeelding noodig om hem een nieuw gevormd en op touw gezet plan smakelijk te maken.

„Zie vriend!,” zeide ik „hoe aangenaam zal het zijn wanneer wij over een aantal jaren ons kopje thee des middags gaan zitten drinken in de schaduw van de dicht bebladerde *Tafel-boomen* aan de *Kam en Havenzijde*, en wij de spelende kinderen van *qua*, met onze burenen, nuttige wenken kunnen geven omtrent de arbeidzaamheid der miere die in mijriaden-tallen zoo gaarne de *Terminalia dichotoma* bevolken.”

„En die in den regentijd bij mijriadentalen in onze woningen zullen komen” bromde ZAKSCHUIM.

„Och kom, zie eens hoe schoon het is, daar, als in een priëel te zitten en de schepen van alle natien de rivier op te zien zeilen.”

„Loop, FURK! over een aantal jaren zullen wij zoogenaamde *dieven enrijalen* zien en *henge-laars* langs de waterzijde, maar de schepen zullen alhier zoo schaarsch worden als in den tegenwoordigen tijd het goede rundvleesch.”

„En de *Péyrekoeboomen* dan? gij oude kolonist weet te goed, welk nut ons voorgelacht van dezen heilzamen boom trok; bij vele ongesteldheden strekte zijne bessen tot een heilzaam geneesmiddel, en nu zal bijna ieder huis een volkomen *Artsenijwinkel* voor zijne woning hebben.”

„Ja FURK! en als men er veel plant dan kunnen de *Doctors* en *Apothekers* hun inventaris opraken en verkassen.”

„Bereken dan nog welk een frani voorkomen *Paramaribo* zal verkrijgen, wanneer zij daar als een oostersche tuin voor het oog van den verrukten wandelaar zal liggen; hoe telkens dat niet versadigende oog op *varintien* zal stooten, en den tevreden wandelaar bij een gang door de stad, tot een halven *Linnaeus* zal maken.”

REN. *Surin. Weekbl.*

De bus der inschrijvings-biljetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Vrijdag den 9. Julij, des voormiddags ten 10 ure.

COMMISSIE van het Fonds ter aanmoediging van de gewijpende dienst in de Nederlanden, te Paramaribo heeft de eer-ter kennis te brengen dat de onlange gedane **COLLECTE** over het jaar 1857, ten voordele van een aantal verminkte Militairen van vroegere oorlogen, van blinden of van de weduwen en Wezen van gesneuvelde heeft opgebracht:

Van de ingezetenen der Stad	f 168,12.
Militairen in de Kolonie	" 262,14.
L. M. Ziekmagt	" 29
District Coronie	" 30'60.
" Nickerie	" 28,50.
Divisie boven Cottica en Persoon	25,41.
Opbrengst der Comedie op 14 Janij	" 154,18.

Te samen f 697,95
Paramaribo, den 30 Junij 1858.
 De Commissie voorind.
DE NORMANDIE, JACOB,
Luit. Kol.
C. W. SCHOTBORGH,
2e Luitenant.

Het Bestuur van de afdeeling Suriname d. Maatschappij van Land- en Tuinbouw "de Marne" govestigd te Wehe (Provincie Groningen) tot heden toe te vergeefs gewacht hebbende op de reeds voor langden het Hoofdbestuur afgezonden zaden, acht zich verplicht aan de leden mede te deelen dat, toen de lijsten van deelname, in het vorige jaar, door de geheele kolonie waren rondgezonden en, na eenige maanden wachters, terug ontvangen, het Bestuur—vertrouwende op een spoedige aanzending der Contributie—zich ghaast heeft f 300—in wissel aan het Hoofdbestuur over te maken, niettegenstaande van een intrekking van f 413,30 toen nog slechts ongeveer f 130—grintkasserd was;

Dat, na vroeger berigt te hebben bekomen van de ontvangst dier gelden, het Bestuur bij missive van 6 Februarj d. j. van het Hoofdbestuur de mededeeling ontving, dat een kist, inhoudende 135 soorten bloem- en tuinzaden in 3247 pakjes, voor al de leden, onverschillig of zij hunne Contributie al dan niet reeds betaald hadden, aan de H.H. Hoijman en Schuurman, Scheepsmakelaars te Amsterdam, ter expeditie herwaarts was afgezonden; en dat het bestuur tot heden die zaden nog niet heeft ontvangen en daarover zijne verwondering aan het Hoofdbestuur te Wehe reeds heeft kenbaar gemaakt, met uitnodiging, om de vereischte maatregelen te nemen tot een spoedige en zigtige verzending van goede zaden.

Het bestuur betreurt het langdurig achterblijven dier zaden, maar verwacht dat deze of spoedig aankomen, of door een nieuwe bezending achtervolgd zullen worden, en zal de Contributie der leden over dit jaar, evenmin als het nog verschuldigde over het vorige jaar, ten bedrage van ruim f 80 niet doen invorderen, alvorens de verwachtte zaden aangekomen en aan de leden afgegeven zullen zijn.

Paramaribo, den 28 Junij 1858.
 Namens het Bestuur.
De Secretaris
DE JONG,

ADVERTENTIEN.

GODSDIENSTOEFENING bij de Nederduitsche Hervormde Gemeente, WOENSDAG den 7 Julij e. k. des avonds half zeven ure.

HEDEN beviel voorspoedig van een Zoon mijne geliefde echtgenoot G. G. C. REENDER.
Paramaribo, 29 Junij 1858.
E. A. J. VAN GOGH.
 Algemeene kennisgeving. (8011)

Op gisteren avond ontving ik het droevige berigt, dat mijn innig geliefde Broeder ALBERT W. OPPENHEIMER, op den 2ten dezer, in den ouderdom van ruim 42 jaren te Amsterdam overleden is. Strekkende deze tot Algemeene en Bijzondere kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.
Paramaribo, den 29 Junij 1858.
 (8009) Abw. W. OPPENHEIMER.

Op Maandag avond den 28. ontfing ik het droevige berigt, dat mijn veel geliefde Valer MAIER KOHN op den 17 Mei in den ouderdom van 77 jaren te Batersdorf in Beijeren, overleden is. Strekkende deze tot Algemeene Kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.
Paramaribo, 3 Julij 1858.
 (8008) L. M. KOHN.

GOVERNEMENTS SECRETARIE.
Paramaribo, den 3 Julij 1858.
 Ten verzoeken van EBEN HIGGINS wordt van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie aankondiging gedaan.
 De Gouvernements-Secretaris,
 (8010) E. A. VAN EMDEN.

De aan het ARMBESTUUR der Nederlandisch-Portugeesch-Tsirelitsche Gemeente ingezonden **VOORWERPEN**, bestemd voor de LOTERIJ ten behoeve der armen dier gemeente, zullen voor een ieder te bezigtigen zijn ten huize van het med-lid des Bestuurs, den Heer J. BUENO DE MESQUITA in de Gravenstraat, van af den 5den tot den 20sten Julij e. k. van 9 uur des voor- tot 2 uur des namiddags, met uitzondering der Zaterdag.

Paramaribo, 24 Junij 1858.
 Namens het Armbestuur voorind.
A. J. DA COSTA,
Lid en Secretaris.

Bij Inschrijving te Koop:
6 bale-keele KOFFIJ,
1 baal gebr. DITO en
1 DITO zwarte DITO,
 waarvan de wiensters te bezigtigen zijn ten huize van A. W. OPPENHEIMER, alwaar de inschrijvings-biljetten tot den 5n. dezer s morgens 10 uur zullen worden aangenomen. (8007)

CREDITEUREN van de PLANTAGE KENT, worden minzaam verzocht hunne Rekeningen in blanco zoo spoedig mogelijk in te zenden ten kantore van
 (8003) Wm. HUMPHREYS qq.
Paramaribo, 1 Julij 1858

(8005) Op WOENSDAG den 7 Julij e. k. des namiddags ten 4 uren zal de Vendu-meester J. C. GONPERTS ten huize van Mevrouw de Wed. C. HEILBRON verkoopen:

Wel onderhouden Meubelen enz enz.
 De GOEDEREN zijn op DINGSdag en op den Verkoopdag te bezigtigen.

Te Koop:
100 vamen goed Brandhout.
 Adres ter dezer Druckerij. (8004)

Te Koop:
Een Koning-, Riet- en Trasrolder; Kam- en Bonkelrad, Likkerbrug, en Wateras met toebehooren; allen in goeden staat, — te bezigtigen op Plant. Bozel.
 Informatien deswegens, te bekomen bij de Eigenaren W. WILMANS aldaar en THOMAS GREEN aan de stad. (8003)

Rivier-Stoomvaart Dienst.
 MORGEN OCHTEND ten acht ure precies, zal de "ELIZA" vertrekken naar Pl. Munnickendam.
Paramaribo, 4 Julij 1858.
H. LYON & Co.

Te Huur:
 Het bovenste gedeelte van het HUIS aan den Waterkant, bewoond door den Heer S. MENDES LYON. — Te bevragen ten zijnen kantore. (8002)

D. J. R. ARRIAS,
 binnen deze Kolonie teruggekeerd, is voornemens de PRAKTIJK te hervatten; hij houdt zijn verblijf vooreerst in het huis aan de Gravenstraat, La. A No. 1. (7874)

10 TIMMERLIEDEN worden in huur gevraagd om op plantage Burnside te werken
 Adres ten pakhuize van THOMAS GREEN. (7870)

ANTON MALMSHEIMER
 Mr. Schoen- en Laarzenmaker, recommandeert zich bij deze in de gunst van het geëerde publiek, belovende een prompte en civiele bediening.
 Woonplaats: Dominestraat naast den Heer FRRO HARTEN. (7869)

Verandering van woonplaats.
 De ondergetekende berigt zijne geachte principalen en begunstigers, dat hij thans woonachtig is aan de Heerenstraat, over den WelEd. Heer H. BIJLAART
 (7868) J. E. SIMONS.

ARCANUM
 van
Doct. MULLER Jz.
Pillen uit het plantenrijk
Præservatief en Curatief,
 voor alle ziekten, en tegen de aanstaande KENTERING van het Saisoen, zijn te bekomen bij den Apothecar H. GOUDMAN. (7867)

Versche BLOEMZADEN,
 uit Noord-Amerika aangebragt, te verkrijgen bij
A. HEWITT.
 (7865)

Ontvangen per Willem en Card, en a CONTANT te bekomen bij
E. B. STUGER:

ROODE WIJN in oxhooften, Wit Pale VALKER BIER in dito, dubb. Princessen BIER in manden, WIJNAZIJN in vaten en flesschen, PATENT OLIE in amen en pullen, Fijne ZOETE OLIE, dito LIKEUREN, Groene ERWTEN, CAPUCHINDERS, Witte en Bruine BOONEN in zakjes, BROODSUIKERS, Banket, Bitterkoekjes, Weesper moppen en allerhande soorten SUIKERGODE, Pruimedanten, Rozijnen, Krenten, gesorteerde Specerijen, Spaansche OLIVEN en lekkere ZUREN, Geurige Zwarte THEE in blikken busen, BRANDON'S 4e. kwaliteet WAS KAARSEN.

Nog in voorraad:
Genever en Brandewijn in dubb. en enkele kelders, **PROVISIEN, Havana SIGAREN** enz. (7866)

JENEVER in groene kelders, Geleerd louw, **Pik, Teer, Breeuwerk, Hoepels, Platlood, Vleesch, SPEK en REUZEL, Verscho 0.1 RIJST** in balen, **GROF ZOUT** in vaten.
Verkrijgbaar bij
 (7864) **N. BOX & Co.**

Verkrijgbaar bij
W. J. RIETSTAP:
Carolina Rijst in tierces en balen, div. soorten **Amerik. Spijkers,** Spermacetie en Compositie KAARSEN, ZALM en MAKREEL en round Beaf in tobbejies en meerdere Amerik. Provisien, **Alsmede:**
 Van Cayenne ontvangen per La Belle Poule:
Onversneden roode Wijn, waaronder een paar Oxh. extra qualiteit **Graves Lëognan, Cognac** in vaatjes, **Vermouth, Zoete Olie, Sardines, Petits pois en Bordeaux Wijn** in Damejeanes. (7863)

Alsnoeg te bekomen bij
THOMAS GREEN:
 Patent Rond en Plat IJZER voor Schroeven, Moeren en Klinknagels, Boiler PLATEN van verschillende dikten, BRANDSTAVEN vol 48 dm. lang, Bandijzer voor puncheons, Vuurvaste Klei, dito dito Steen, Romeinsche Cement, IJzerrijzel, **Vleugel en Nokpannen,** Breed en Smal KATÖENZAKKENDOEK, **ZBILDOEK** in soorten, Taape, Ponten- en Gewone SPIJKERS, Poelsche OLIE, Koolteer, Amer. Valaxen, Goteerd en Manilla Touw, Russische TALK, GASKETTING, Wp. en Pp. PLANKEN en RIGGELS, **TEER, PIK, HARPUIS,** Amerik. PROVISIEN, etc., etc. (7862)

() In commissie ontvangen per brik Ann Mac. Keane, 16 dagen van **Malijaz** en verkrijgbaar bij

D. Baëza:
 Nieuwe Bakkelijauw, Makreel, Haring, Bloem, Spek, 1 en 2 dms. W. P. Planken (1e. qualiteit) TODOAXEN, Engelsche Kazen, Bokkings, etc. Nog voorradig: Kaarsen, Zeep, Reuzel, Tabak, Family Beaf, Versche Makreel en Kr-eesten, Lampolie, Stoelen, Extra **BRANDEWIJN,** enz.

De Pillen van Holloway.
 geven verbazende uitkomsten en gevallen van roos.
 De heer W... Z... de Tilburg, was zeer onderhevig aan roos en deze huidontsteking had zich over zijn g. heele ligchaam verspreid, en niettegenstaande hij menigvuldige geneesmiddelen had gebruikt vond hij geen baat. Eindelijk nam hij zijne toevlugt tot de zelf en pillen van HOLLOWAY en het gevolg daarvan was, dat hij in weinig weken tijds geheel hersteld was. Dit geval heeft veel indruk verwekt.
 Deze P I L L E N zijn affhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de Zwartenhovenbrugstraat a / 3.
 GEBRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.